

■ سال بیست‌وششم ■ شماره ۷۳۴۹ ■ یکشنبه ■ ۲۸ اردیبهشت ۱۳۹۹

ایران

صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
مدیرمسئول: مهدی شفیع‌ی
سردبیر: جواد دلیری

اذان ظهر ۱۳/۰۱ اذان مغرب ۲۵/۲۰ نیمه شب شرعی ۰۵/۱۱ اذان صبح فردا ۴/۱۷ طلوع آفتاب فردا ۵/۵۶
<div> <div><div> <div><div></div><div>امام‌علی علیه‌السلام: راستگو بودن و پرهیز از دروغ، زیباترین اخلاق و بهترین ادب است.</div></div></div></div> </div>
<p>تصنیف غرالحکم ودر الکلم ص ۱۲۷، ج ۴۲۴</p>

نگاره

فیروزه مقفری

رشد بی سر و صدای اجاره خانه ها

تاریخ بازگشایی دانشگاه‌ها توسط رئیس جمهوری اعلام شد. همین خبر باعث شد کاربران شبکه‌های اجتماعی که بسیاری از آنها دانشجو هستند درباره این تصمیم بنویسند. بعضی‌ها خسته از خانه نشینی از بازگشایی دانشگاه‌ها خوشحال هستند و در مقابل بعضی‌ها دوست ندارند این اتفاق بیفتد. کاربران زیادی درباره نگرانی‌شان از انتقال ویروس کرونا بخصوص در خوابگاه‌ها نوشتند: «واقعاً از هفدهم باید بریم دانشگاه الان؟ بچه‌هایی که تهران نیستن چی می‌شن؟»، «۲۰ روز دیگه می‌رم دانشگاه و عمیقاً بی‌حسم»، «گویا تو آپدیت جدید کرونا علاوه بر اینکه معتادها نمی‌گیرن، معلم‌ها و دانشجوها هم نمی‌گیرن»، «هر وقت اعلام می‌کنن فلان تاریخ قراره دانشگاه باز بشه عذاب وجدان عدم استفاده بهینه از خونه موندن منو می‌گیره. حالا انگار مثلاً چی می‌خواستم بکنم»، «واقعاً و عمیقاً حاضرم کروناویروس بگیرم تا لب مرگ هم برم ولی برگردم دانشگاه»، «من واقعاً دلم برای دوستان تنگ شده ولی اصلاً دلم نمیخواد دانشگاه باز شه»، «خب تعطیلات تموم شد، بساط رو جمع کنید که از بعد ماه رمضون باید برید دانشگاه»، «فک کنم فقط منم که از خبر باز شدن دانشگاه خوشحالم»، «مسأله این نیست که دانشگاه‌ها باز می‌شه مسأله اینه که هیچی دیگه مثل قبل نیست و نمیشه»، «پارادوکس تو جامعه ما یعنی اینکه طرف قرنطینه نیست و هر روز استوری دور دور با ریفقایش رو می‌ذاره ولی الان برای باز شدن دانشگاه توثیت انتقادی میزنه»، «اگه دانشگاه از ۱۷م باز میشه من حاضرم همین امروز پاشم برم دانشگاه و تا ۱۷م جان به جان آفرین تسلیم کنم تا اینکه غم و غصه باز شدن دانشگاه منو ذره ذره بکشه»، «ببخشید ولی من اندازه همتون که از خبر باز شدن دانشگاه ناراحت شدید، خوشحال شدم»، «با چه فکری ۱۷ خرداد دانشگاه‌ها باز می‌شن؟ باقی دانشگاه‌ها رو نمی‌دونم ولی دانشگاه ما و خوابگاه ما اصلاً اوضاع مناسبی نداره»، «فکر کن کلی آدم توی به خوابگاه، توی اون اتاق‌های کوچیک، کافیه یه نفر ناقل باشه»، «خیلی خطرناکه این کار، خصوصاً تو علوم پزشکیه که تو خوابگاه بچه‌ها از بیمارستان میان.»

جدول قرمز بورس

دیروز افت شاخص‌های بورس شدت گرفت و به زیر ۱ میلیون واحد سقوط کرد. به اصطلاح بورسی‌ها جدول قرمز رنگ شد و این مسأله نگرانی‌هایی به‌دنبال داشت. بخصوص برای کسانی که تازه وارد این بازار شده‌اند. به همین بهانه بازار اظهارنظر درباره بورس و شرایطش داغ بود: «ناگهان چهره برافروخت‌ای یعنی چه؟ (سؤال الان تازه واردهای بورس)»، «در راستای وضعیت این روزای بازار بورس، روند قبلی غیرطبیعی بود، الان تازه داره درست و پایدار رفتار می‌کنه»، «حالا قبل اینکه ما بیااییم تو بورس کل بازار سبز بودا همین ما اومدیم شده گوجه»، «اکثر فعالای قدیمی و تحلیلگرای بازار سرمایه به خاطر منفی‌های این روزا خوشحالن. این خوشحالی نه به خاطر ضرر خودشون و نه به خاطر ضرر دیگرانه! این خوشحالی به خاطر از بین رفتن افکار توهمی هست که نسبت به بورس به وجود اومده! که این منفی این افکار رو پاک می‌کنه!»، «از صبح هرکی رو می‌بینم، بهش میگم نگفتم بهت وارد بورس نشو؟! یه سری هم تکون می‌دم عاقل اندر گناهار. انقدر حال می‌ده که

نگو و نپرس، حسن نوسترداموس دارم»، «بورس ریزش کرده لطفاً راهو برای نیروهای امدادی باز کنید.»، «باشد که مردم هم جوگیرانه و بدون اطلاعات کافی وارد بورس نشوند»، «الان خوشحال‌ترین مردم ایران ماهایی هستیم که اصلاً پولی نداشتیم که ببریم تو بورس سرمایه بذاریم»، «به لطف اظهارنظرهای غیرکارشناسانه برخی اهالی سیاست بازار بورس در چندروز کاری اخیر افت کرده و به موازات آن بازار سکه و دلار و طلا رونق گرفته! حالا همون کارشناسا بیان و نظرشون رو درمورد حباب سکه ۷ملیونی بدن! پول بورس به سمت تولید و اشتغال میرود و سکه و دلار سمت دلالی! کدام بهتر است؟»، «من نه خودم نه جد و آبادم توی بورس نیودن و نیستن ولی جالبه که یه عده از بدبخت شدن و ورشکست شدن دیگران توی بورس خوشحال می‌شن فقط واسه اینکه بگن دیدید گفتیم، واقعاً مردم بخیلی هستیم.»

اسماعیل امینی: صداوسیما به شعر جفا می‌کند

متأسفانه تلویزیون ما که رسانه مهمی است، بخش عمده‌ای از وقتش را در اختیار کسانی قرار می‌دهد که خلایقی ندارند و بیشتر اهل نمایش، تظاهر، شلوغ کاری و... هستند. در همین ایام ماه رمضان هم به شاعرانی که شاید پنج سال هم سابقه شعری ندارند، تریبون اختصاصی داده‌اند. هر شب یکی، دو ساعت می‌آیند و شعر می‌خوانند و درباره شعر اظهارنظر می‌کنند؛ برخی از آنها می‌آیند تا حافظه خود را به رخ بکشند که چقدر شعر حفظ هستند. شعر در رسانه ملی برای کارهای نمایشی، کارناوالی، مشاعره و نشان دادن حافظه شاعر نیست. اگر در یک برنامه مثل «عصر جدید» کسی شیرین کاری می‌کند، آن برنامه اقتضایش همان است اما شعر اصلاً برای سرگرمی، نمایش و نشان دادن حافظه و متعجب کردن مخاطبان نیست، شعر خیلی جدی‌تر و هنر ملی ما است. کاری که صداوسیما دارد با شعر می‌کند واقعاً جفا است.

بخشی از گفت‌وگوی این شاعر با خبرنگار ایسنا

نگاهی به فلسفه و شعر خیام در روز حکیم عمر خیام نیشابوری

زندگی در مقابل مرگ

یاد

کریم رجب‌زاده پژوهشگر ادبیات

از انگلیس به ایران می‌آیند تا مقبره او را زیارت کنند. می‌روند پیش ناصرالدین شاه و موضوع را مطرح می‌کنند. ناصرالدین شاه به آنها می‌گوید ما در همین دربار خودمان شاعرانی بهتر از خیام داریم؛ چرا نمی‌روید با آنها دیدار کنید؟

نباید فراموش کنیم که خیام در حوزه ریاضی، دانشمند خیره‌ای بود و کتاب ارزشمندش به‌نام «رساله فی البراهین علی مسائل الجبروالمقابله» که همچنان در سراسر دنیا و به زبان‌های مختلف ترجمه می‌شود و به‌عنوان یک منبع مهم در حوزه ریاضی قابل مراجعه است با کتاب «رساله فی شرح ما اشکل من مصادرات اقلیدس» که به فارسی نیز ترجمه شد و آقای ارانی مقدمه‌ای مبسوط بر آن نوشت. با این‌همه باز هم به این نکته باید تأکید کرد که چریش خیام در جهان در قامت و به‌عنوان شاعر، مدیون جرالد است و نمی‌توان این مسأله را مقدم بر وجه علمی او دانست. حکیمی که او را همه چیزدان خطاب می‌کنند و در فلسفه و نجوم و پزشکی نیز در دربار سلجوقیان چهارمی شاخص و مورد وثوق بود و رص‌خانه ملکشاهی را تأسیس کرده بود به اصلاح تقویم همت گمارد. تفکری که خیام در نگاه خود دارد برگرفته از

تکلیف نویسندگان در روزگار کرونا

ادبیات باید به کرونا مبتلا شود

قرن‌های قرن، ادبیات به غارت و تبعید و اوراق‌شویی و لب‌دوزی، کوتاه‌نایمده‌وقد کشیده‌وقله شده‌است. گاهی بر سفره خاندان «اسامانی» بر صدر نشسته و روزی به فرمان چنگیر مغول، خاکش را به توبره برده‌اند و دوره‌ای نفی بلد شده و ایامی، ندیم دربارها و دستگه‌ها بوده‌است. ادبیات نه از مهری از زمین بر زین نشسته‌است و نه از جوری از زین به زمین خورده‌است. در خوشی‌ها و ناخوشی‌ها نفس کشیده‌است تا آنچه آگاهانه خلق کرده‌است کلیدی باشد به گشودن

پیاده‌رو

ارمان بهداروند شاعر

دری.

در همه‌احوال ادبیات با تحلیل وضعیت و پیش‌بینی موقعیت، هم روایتی صحیح و تاریخی قابل اعتماد بر جای گذاشته و هم با الهام‌بخشی از وضعیت‌های مستقر در جوامع انسانی، خلق آثاری ماندگار را پیشکش کرده‌است. بیماری‌های همه‌گیر و امراض رموز یکی از مواجهات ادبیات به شمار می‌آید که بیش و کم در هر دوره‌ای، ردی از آن را می‌توان در آثار منظوم و منثور کلاسیک و معاصر رصد کرد. بسامد بالای واژگان طبی و آداب درمانی و گزاره‌های پزشکی در متون کهن ادبی مؤید همین مواجهه‌است که در اشکال ستایش و نکوهش پزشکان، شرح بیماری‌ای، شیوه‌های درمانی و تیمارداری و اثربخشی گیاهان دارویی قابل مطالعه‌است و چه بسا اگر کمیاب‌تری ادبیات نبود، دانسته‌هایی اندک از تاریخ پزشکی برای آیندگان باقی می‌ماند. فردوسی، منوچهری، خاقانی، نظامی، عطار، مولوی و... با درک و دریافت دانش پزشکی روزگار خویش و جذابیت‌بخشی به آثار خود به همین واسطه، سرآمدند و در روزگار مادیانی همچون ملک‌الشعراى بهار، عارف قزوینی و... در خلال آثار اجتماعی خود به وضعیت‌بهداشت و بیماری‌های همه‌گیر اشاره داشته‌اند اما پراوضح است که شعر بنا به کارکرد هنری با تقلیل وضعیت، به تولید عناصر استعاری و خلق نمادها قناعت کرده‌است و تصویری واضح از موقعیت موجود را گزارش نمی‌کند. به دارو و درمان جهان گشت راست/ که بیماری و درد، کس را نکاست/ (فردوسی)، هر کجا آید بهار و دی باشد/ بوی گل، بی‌زکام کی باشد/ (سنایی)، بسا زهر کو در تن آرد شکست/ به زهری دگر بایدش باز بست/ (نظامی)، همی بگذاخت برف اندر بیابان/ توگفتی بایدش بیماری سبل (منوچهری) می‌توانند نمونه‌هایی از واکنش شاعران به اهمیت پزشکی، مسأله آلرژی، واکسیناسیون و شرح بیماری به حساب آید که البته

طرح بهارانه کتاب ۹۹ از ۲۹ اردیبهشت آغاز شده و دیروز اعلام شد اعتبار کتابفروشی‌های عضو این طرح ۲۰ درصد افزایش پیدا کرد. گزارش‌های ارائه شده از سوی مؤسسه خانه کتاب به عنوان مجری طرح از میزان استقبال مخاطبان و مطالبات کتابفروشان و البته دغدغه وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در خصوص سیاست‌های حمایت از کتابفروشان و چرخه نشر از دلایل اصلی افزایش این اعتبار بوده‌است. خریداران کتاب تا ۳۰ اردیبهشت ماه فرصت دارند با مراجعه به کتابفروشی‌های عضو این طرح تا سقف ۱۵۰ هزار تومان با یارانه ۲۰ درصد کتاب خریداری کنند.

عکس

نوشته

دعای روز بیست و سوم

ماه مبارک رمضان

اَللّٰهُمَّ اَعْسِلْنِیْ فِیْهِ مِنَ الذُّنُوْبِ وَ طَهِّرْنِیْ فِیْهِ مِنَ الْغُیُوْبِ وَ اَمْتَحِنْ قَلْبِیْ فِیْهِ بِقُوْیِ الْقُلُوْبِ بِاَقْبِلْ عَزَّاتِ الْمُذْنِبِیْنَ

خدایا در این ماه از گناهانم شست و شویم ده و از عیب‌ها پاکم کن و به پرهیزکاری دلم را بیازمای، ای از بین برنده لغزش‌های اهل گناه.

ماه میهمانی خدا-۲۱

انواع خانواده در قرآن

در قرآن چهار نوع خانواده مطرح شده است:
۱- زن و شوهری که هم‌فکر و همگام در کار خیر هستند. همچون حضرت علی(ع) و حضرت زهرا (س) که نمونه همفکری و همکاری آنان در سوره انسان در چند آیه پی‌درپی آمده‌است که غذای افطار خود را در سه شب

بشت سر هم به نیازمندان دادند:
«وَيَطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلٰی حَبْثِ مَشْكِنَتِهَا وَبَيْتِهَا وَاسْبَارِئِلَ إِنَّمَا نَطْعَمُكُمْ لَوَجْهِ اَللّٰهِ لَا تُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا» (سوره انسان، آیات ۸ و ۹)
و غذای خود را با آن که به آن علاقه [ویناز] دارند، به بیونا و یتیم و اسیری می‌دهند. ما فقط برای خشنودی خدا به شما غذا می‌دهیم، نه پاداشی از شما می‌خواهیم و نه سیاسی.

۲- زن و شوهری که در خجانت هم‌فکر و همگام هستند. مانند ابولهب عموی پیامبر و همسرش که با ریختن هیزم در جلوی پیامبر(خدا)(ص)، آن حضرت را آذیت و آزار می‌دادند و برای تبلیغ او کارشکنی می‌کردند تا آنجا که در مذمت آنها یک سوره نازل شد:

«تَبَّتْ یَدَا ِیْ لَیْثٍ وَتَبَّ ... وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ»
بریده باد دو دست ابولهب و مرگ بر او باد ... و همسرش آن هیزم کش [آتش افروز].

۳- خانواده‌ای که مرد خوب، اما زن بد است. مانند زن حضرت لوط و حضرت نوح که با دشمنان آن پیامبران همکاری و در کار رسالت خیانت می‌کردند:

«وَصَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اَمْرًاۗتُ نُّوحٍ وَامْرَاۗتُ لُوطٍ کَاٰتَا تَخْتَصِمٰۤی عٰبِدَیۡنَا صٰلِحِیۡنَ فَعٰتَاھُمَا ...» (سوره تحریم، آیه ۱۰)

۴- خانواده‌ای که مرد بد، اما همسر خوب است. مانند زن فرعون که در کاخ فرعون زندگی می‌کرد اما وقتی حقانیت حضرت موسی را فهمید به او ایمان آورد:
«وَصَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اَمْرًاۗتُ فِرْعَوْنَۙ اِذْ قَالَتْ رَبِّ اِنِّیۡ لَی عِنْدُکَ نَبِیّٰۤا فِی الْحَنَّةِ وَتَجَنَّبِیۡ مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهٖۚ وَتَجَنَّبِیۡ مِنَ الْقَوْمِ الظَّٰلِمِیۡنَ» (سوره تحریم، آیه ۱۱)

■ مسئولیت در برابر خانواده

در آیات متعددی از قرآن به رسالت انسان در برابر خانواده اش اشاره شده‌است، از جمله:
- «قوا انفسکم واهلیکم نارا»، خود و خانواده‌تان را از آتش دوزخ حفظ کنید.
- «و امر اهلک بالصلاة و اصطربر علیها»؛ اهل خود را به نماز فرمان ده و بر آن پایداری کن.
- «وانذر عشیرتک الاقربین»؛ نزدیک‌ترین بستگانت را هشدار ده.
- «یا بنی اقم الصلاة و امر بالمعروف»؛ فرزندم! نماز به یا دار و امر به معروف کن.
- «ان کتا فی اهلنا مشفقین»؛ مردان خدا در مورد خانواده‌ها دغدغه دارند و بی تفاوت نیستند.
- «وکان یامر اهلہ بالصلا»؛ پیامبر، همواره خانواده‌اش را به نماز سفارش می‌کرد.
در روایات نیز توجه بسیاری به این موضوع شده‌است:
پیامبر اکرم (ص) فرمود: همه شما نسبت به زیردست خود مسئولید، مرد، مسئول خانواده اش، و زن مسئول شوهر و فرزندش است.

ممنون که رسوایم نکردی

تورا سیاست که به من آلوده هم نگاه داری و از ابر غف خویش بر من می‌باری.
تورا با همین زبانی که به دروغ و چاپلوسی و سخن چینی و غیبت آلوده شده‌است شکر می‌گویم که پرده‌ای از گذشت خویش را بر کردار زشت و گفتار شیطانی و افکار سیاهم کشیدی تا رسوا نشوم و در چشم مردم، خوار و بی‌آبرو نباشم.

و تو چقدر ستارالعیوبی و چقدر خوبی!

می‌توانستی ذلیل و رسوایم کنی و نکردی. می‌توانستی عزت و بزرگی‌ام را از من بگیری و نگرفتی. می‌توانستی در نزد خاندان و دوستان و اطرافیان، بی‌آبرویم‌سازی و نساختی. و اینک چگونه این همه منت و بزرگواری را سپاسگزار نباشم؟ جز آنکه تو خود، مرا یاری دهی تا پس از این به گرد گناه نگردم، چه کسی به امداد خواهد آمد؟

پس ای محبوبی که به هدایت و مغفرت بر من منت نهادی، از تو می‌خواهم لحظه‌ای فراموشم نکنی وگرنه سقوط خواهم کرد.
اینک در این لحظه‌های سبز اجابت، در این دقیقه‌های ناب نبایش، در این ساعت‌های زیبای نیاز، با دلی که به یاد تو می‌تپد و با روانی که به آهنگ شوق، طراوت گرفته‌است از تو درخواست می‌کنم مرا نیز همچون سرمستان باده عشق خویش، سیراب سازی. به تابش خورشید یادت گرمی ببخشی. با قطرات کوثر جوشان خویش پاکم کنی. از عطر محبت خویش صفایم دهی. از نسیم عفو خویش معطرم فرمایی و مرا آنگونه کنی که جز تو نبینم و جز تو نخواهم.

ای کاش که روح را طربناک کنی

عزشم ببری، ساکن افلاک کنی

دل، خانه غیر تو شده وای به من

ای کاش دلم ز غیر خود، پاک کنی